

На основу члана 8 Закона о Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“, број: 1/00 и 17/04) и Одлуке о давању овлаштења Законодавној комисији Скупштине Брчко дистрикта БиХ, број: 01-02-218/17, од 13.9.2017. године („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“, број: 35/17), Законодавна комисија Скупштине Брчко дистрикта БиХ на 87. сједници одржаној 25. 2. 2020. године утврдила је пречишћени текст Закона о социјалној заштити Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“, број : 01/03), са измјенама и допунама Закона о социјалној заштити Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“, број: 04/04, 19/07, 02/08, 21/18 и 32/19).

Број: 01-02-209-5/20
Брчко, 25.2.2020. година

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ ЗАКОНОДАВНЕ КОМИСИЈЕ
Љубиша Лукић, с. р.

ЗАКОН О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ БРЧКО ДИСТРИКТА

(пречишћен текст)

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

ЧЛАН 1

Овим законом уређују се начела заштите старих, изнемоглих и других лица у стању социјалне потребе, најмањи обим права на одређене облике социјалне заштите и услови за њихово остваривање основе организације у области социјалне заштите и финансирање те дјелатности, као и друга питања од значаја за остваривање социјалне заштите грађана Дистрикта (у даљем тексту: Дистрикта).

ЧЛАН 2

Социјална заштита је, у смислу овог закона, организована дјелатност усмјерена на сузбијање и отклањање узрока и последица стања социјалне потребе у свим областима друштвеног живота, рада и пружања помоћи грађанима и њиховим породицама када се нађу у таквом стању.

Социјалном потребом сматра се стање у којем је грађанину или породици неопходна помоћ у циљу савладавања социјалних тешкоћа и задовољавања основних животних потреба.

ЧЛАН 3

У складу с начелима узајамности и солидарности социјална заштита спроводи се:

- Откривањем, праћењем и проучавањем узрока који доводе до стања социјалне потребе;
- Спречавањем настајања узрока који изазивају стање социјалне потребе;

- Отклањањем стања социјалне потребе, стварањем услова за самосталан живот и оспособљавањем за рад лица која се нађу у стању социјалне потребе;
- Обезбјеђењем неопходних средстава за живот лицима у стању социјалне потребе;
- Пружањем услуга социјалног и другог стручног рада;
- Предузимањем других мјера ради остваривања циљева социјалне заштите.

ЧЛАН 4

Социјална заштита обезбјеђује се грађанима Дистрикта који су неспособни за рад, који немају средстава за живот и сродника који су законом обавезни и у могућности да им обезбједе издржавање, и грађанима и породицама који својим радом и по основу рада, као и по основу имовинских права усљед посебних околности не могу да обезбједе довољно средстава за задовољавање животних потреба.

ЧЛАН 2

Носиоци социјалне заштите подстичу развој социјалне заштите, организовано раде на остваривању њених циљева, обезбјеђују остваривање права на социјалну заштиту утврђених овим законом укључујући и финансирање тих права.

Поред обавеза из става 1 овог члана, носиоци социјалне заштите могу установљавати друге облике и права, као и прописивати услове за њихово остваривање, под условом да за то обезбједе потребна средства.

ЧЛАН 6

Ради вршења послова и реализације права утврђених овим законом оснивају се установе социјалне заштите.

Поједине послове из дјелатности социјалне заштите могу вршити социјално - хуманитарне организације, удружења грађана и поједини грађани, као и друге установе и предузећа у складу с овим законом.

ЧЛАН 7

Права из социјалне заштите су лична и не могу се преносити, а утврђују се од првог дана наредног мјесеца од дана подношења захтјева, односно покретања поступка по службеној дужности.

Корисник права по овом закону дужан је да пријави сваку промјену која је од утицаја на остваривање и обим тог права, у року од 30 (тридесет) дана од дана настале промјене.

ЧЛАН 8

Врста, облик и обим права из социјалне заштите одређују се у зависности од материјалних могућности носиоца социјалне заштите и стања социјалне потребе лица којима се заштита пружа, при чему се узимају у обзир и услови средине у којој лица живе.

ЧЛАН 9

Право на одређени облик социјалне заштите, прописане овим законом, не може остварити лице које испуњава услове за остваривање таквог права по неком другом основу.

Право остварено по овом закону губи лице које је остварило такво право по неком другом основу.

ЧЛАН 10

Послове и задатке социјалне заштите врше стручни радници: социјални радници, правници, психолози, дефектолози, педагози, социолози, љекари и друго медицинско особље.

Овим актом установа социјалне заштите ближе се одређују радна мјеста на којима раде наведени стручни радници.

Радници из става 1 овог члана врше послове социјалне заштите у складу с принципима социјалне политике, савременим методама социјалног рада, достигнућима науке и друштвеног морала.

При вршењу послова социјалне заштите обезбјеђује се чување професионалне тајне.

ЧЛАН 11

Носилац социјалне заштите на подручју Дистрикта је Влада Брчко Дистрикта БиХ, а средства за остваривање права из социјалне заштите обезбјеђују се из буџета Дистрикта.

ДЕФИНИЦИЈЕ

ЧЛАН 12

Малољетником без родитељског старања сматра се лице без оба родитеља, непознатих родитеља, напуштено од родитеља, родитеља лишених родитељског права и родитеља спријечених да врше родитељску дужност.

ЧЛАН 13

Малољетником ометеним у физичком или психичком развоју сматра се лице са: оштећењем чула вида и слуха, поремећајем у говору и гласу, тјелесним оштећењем, психичком заосталошћу или с комбинованим сметњама, аутизмом, психичким дефицитом и комбинованим сметњама (у даљњем тексту: дијете с посебним потребама).

ЧЛАН 14

Васпитно занемарени малољетник је лице које због недовољног надзора и бриге родитеља, те негативног утицаја средине нарушава опћеприхваћене друштвене норме понашања.

Васпитно запуштени малољетник је лице које својим понашањем у већој мјери нарушава опћеприхваћене друштвене норме и врши прекршаје или кривична дјела.

ЧЛАН 15

Малољетником чији је развој ометен породичним приликама сматра се лице чији родитељи због несређених породичних односа, злостављања, материјалних или других разлога нису у могућности, да му обезбједе нормалне услове за правилно васпитање, физички и психички развој.

ЧЛАН 16

Злостављана дјеца су малољетници којима је нанесен физички или психичка бол или оштећење, а које је проузроковало угрожавање здравља, физичког и психичког интегритета личности или онемогућило нормалан развој лица.

ЧЛАН 17

Материјално необезбјеђеним, за рад неспособним лицем сматра се одрасло лице које нема неопходних средстава за издржавање, неспособно је за рад и не може да обезбједи средства за живот по неком другом основу.

ЧЛАН 18

Старим лицима без породичног старања у смислу овог закона сматрају се лица старија од 65 година, односно која немају чланова породице или сродника који су по закону обавезни да их издржавају или да и сами испуњавају услове из члана 31 тачке 2 и 3 и члан 33.

ЧЛАН 19

Инвалидним лицем сматра се одрасло лице код кога, услијед физичких или психичких недостатака, постоји потпуна или дјелимична неспособност за рад.

ЧЛАН 20

Лицем с друштвено-негативним понашањем сматра се лице које се одаје беспосличењу, скитњи, просјачењу, проституцији, алкохолизму или уживању опојних дрога.

ЧЛАН 21

Лицем коме је услијед посебних околности потребан одговарајући облик социјалне заштите, сматра се лице које се нађе у стању социјалне потребе због претрпљене елементарне непогоде, миграције, репатријације, смрти једног или више чланова домаћинства, повратка с лијечења, немогућности запослења, отпуштања са издржавања казне затвора или извршења васпитне мјере.

ЧЛАН 22

Злостављаним лицем сматра се одрасла пунољетна особа над којом је почињен намјерни акт у сврху наношења бола, физичког или психичког оштећења које је проузроковало угрожавање здравља, физичког или психичког интегритета личности.

ЧЛАН 23

Самохраним родитељем сматра се родитељ који се сам стара о дјетету, под условом да дијете нема признато родитељство другог родитеља, да је други родитељ умро, проглашен умрлим, непознатог боравишта најмање шест мјесеци, те ако му је одузето родитељско старање и ако му је одузета или ограничена пословна способност.

ЧЛАН 24

Мјесечним приходом у смислу овог закона се сматра укупан нето приход остварен у току једне године подијељен на 12 мјесеци.

ЧЛАН 25

Просјечна плата у смислу овог закона дефинише се као просјечна мјесечна нето плата утврђена мјесечним статистичким извјештајем Агенције за статистику, Подручна јединица Брчко.

ЧЛАН 26

Породица у смислу овог закона дефинише се као животна заједница родитеља и дјеце и других сродника.

II. КОРИСНИЦИ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

ЧЛАН 27

Корисници социјалне заштите у смислу овог закона су лица која се налазе у стању социјалне потребе:

1. малољетници;
 - без родитељског старања,
 - ометени у физичком или психичком развоју,
 - васпитно занемарени и запуштени,
 - чији је развој ометен породичним приликама,
 - злостављана дјеца.
2. пунољетна лица;
 - материјално необезбијеђена лица, за рад неспособна лица,
 - стара лица без породичног старања,
 - инвалидна лица,
 - лица с друштвено негативним понашањем,
 - остала лица у стању социјалне потребе којима је због посебних околности потребна социјална заштита,
 - злостављана лица,
 - самохрани родитељ.

Влада Брчко дистрикта БиХ, као носилац социјалне заштите, може проширивати круг корисника социјалне заштите из претходног става, у складу с плановима развоја социјалне заштите.

III. PRAVA IZ SOCIJALNE ZAŠTITE

ЧЛАН 28

Права у социјалној заштити у смислу овог закона су:

1. услуге социјалног и другог стручног рада;
2. новчана материјална помоћ;
3. оспособљавање за живот и рад дјеце с посебним потребама и одраслих инвалидних лица;

4. смјештај у установу социјалне заштите или у другу породицу;
5. кућна њега и помоћ у кући.

Права по овом закону остварују лица која имају пребивалиште на подручју Брчко дистрикта Босне и Херцеговине најмање двије(2) године непрекидно до дана подношења захтјева.

Стално мјесто пребивалишта доказује се увјерењем које издаје надлежни орган.

IV. УСЛОВИ ЗА СТИЦАЊЕ ПРАВА НА ПОЈЕДИНА ПРАВА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

1. УСЛУГЕ СОЦИЈАЛНОГ И ДРУГОГ СТРУЧНОГ РАДА

ЧЛАН 29

Услугама социјалног рада, у смислу овог закона, сматра се превентивна дјелатност, дијагностика, третман и савјетодавно - терапијски рад заснован на примјени стручне помоћи појединцима, породицама и друштвеним групама да рјешавају своје животне тешкоће или помоћ у организовању локалних и других заједница да спречавају социјалне проблеме и ублажавају последице.

Право на услуге социјалног рада имају сви грађани.

Шеф Одјељења за здравство и остале услуге (у даљем тексту: шеф Одјељења) може, уз сагласност Скупштине Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Скупштине), прописивати учешће грађана у трошковима одређених услуга социјалног рада које пружа социјална служба, а која нису у функцији превентиве, остваривања права из овог закона и правне заштите породице.

2. НОВЧАНА МАТЕРИЈАЛНА ПОМОЋ

ЧЛАН 30

Новчана материјална помоћ има за циљ да се лицима у стању социјалне потребе и члановима његовог домаћинства обезбједи неопходна средства за издржавање, као и да се другим лицима у стању социјалне потребе обезбједи средства неопходна за ублажавање тешкоћа изазваних посебним околностима.

Новчана материјална помоћ може бити стална или једнократна.

ЧЛАН 31

Право на сталну основну новчану помоћ има материјално неосигурано лице под сљедећим условима:

- а) да има пребивалиште на подручју Дистрикта најмање двије године непрекидно до дана подношења захтјева,
- б) да је неспособно за рад,
- ц) да нема никаквих прихода,
- д) да нема сродника који су по закону обавезни да га издржавају или ако их има да нису у могућности да извршавају обавезу издржавања,
- е) да нема земљиште укупне површине веће од два дунума,
- ф) да нема више од једног стамбеног простора.

Од одредбе из тачке д) претходног става овог члана биће изузета пунољетна лица која су као малољетна лица категорисани као дјеца с посебним потребама.

ЧЛАН 32

Право на једнократну новчану помоћ (у даљем тексту: једнократна помоћ) има лице којем је услед посебних околности потребан одговарајући облик социјалне заштите.

Посебни услови за остваривање једнократне новчане помоћи су:

- а) да има пребивалиште на територији Брчко дистрикта БиХ најмање двије године непрекидно до дана подношења захтјева;
- б) да нема сродника који су по закону обавезни да га издржавају или, ако их има, да нису у могућности да извршавају обавезу издржавања;
- ц) да има мјесечне приходе мање од 45% од просјечне мјесечне плате;
- д) да нема земљиште укупне површине веће од два дунума,
- е) да нема више од једног стамбеног простора,
- ф) ако стање социјалне потребе не може бити задовољено по основу другог закона или прописа.

Једнократна помоћ не смије прећи износ сталне основне новчане помоћи исплаћене у текућем мјесецу у складу с овим законом и може бити додијељена кориснику највише 3 (три) пута годишње.

Супротно од претходног става овог члана, накнада због смрти корисника сталне основне новчане помоћи и породичног додатка и лица смјештеног у установу социјалне заштите којем надлежни орган који га смјешта плаћа цјелокупни износ смјештаја, биће исплаћена само једном у троструком износу сталне основне новчане помоћи за мјесец у којем се исплаћује лицу које је преузело плаћање трошкова сахране.

ЧЛАН 33

Неспособним за рад сматра се лице које испуњава један од сљедећих услова:

- Лице потпуно неспособно за рад, према прописима о пензијско-инвалидском осигурању;
- Лица старија од 65 година;
- Самохрани родитељ који се стара о једном или више дјеце до једне године живота дјетета;
- Жена за вријеме трудноће, порођаја и послије порођаја у трајању предвиђеном по прописима о радним односима;
- Лице до навршене 15-те године **живота**;
- Лице са одузетом пословном способношћу.

ЧЛАН 34

Обољења као што су парализа, дистрофија, сродна мишићна и неуромишићна обољења, мултипла склероза, ометеност у психичком развоју, сљепоћа, дијабетес са наглашеним компликацијама, карцином, тешки облици реуматоидног артритиса и дегенеративна коштана мишићна обољења, тешка (поодмакли стадијум) кардио-респираторног обољења су обољења која се имају сматрати основом за утврђивање неспособности за рад лица у поступку утврђивања права на сталну основну новчану помоћ и породични додаток.

Неспособност за рад утврђује стручна љекарска комисија коју именује шеф Одјељења.

За лица из члана 33 овог закона стручна љекарска комисија не утврђује неспособност за

рад.

Лице из члана 33 тачки ц) и д) овог закона не може бити корисник права на сталну основну новчану помоћ уколико остварује право на матерински додатак.

ЧЛАН 35

Другостепену стручну лекарску комисију именује градоначелник.

Задатак комисије из става 1 овог члана је одлучивање по уложеном приговору на налаз и мишљење стручне лекарске комисије.

ЧЛАН 36

Материјална помоћ састоји се од:

1. сталне основне новчане помоћи;
2. породичног додатка;
3. додатка за школовање и оспособљавање за рад дјете с посебним потребама и пунољетна инвалидна лица;
4. додатак за његу и помоћ од другог лица;
5. једнократне новчане помоћи.

ЧЛАН 37

Стална основна новчана помоћ припада само једном члану домаћинства као кориснику помоћи, а додаток из тачке 2 претходног члана члановима домаћинства корисника као сауживаоцима.

Када више чланова домаћинства испуњава услове за стицање права на сталну основну новчану помоћ, стална основна новчана помоћ припада оном члану домаћинства који има најповољније услове за стицање овог права.

Кориснику права на сталну основну новчану помоћ и породичног додатка, дјечи с посебним потребама за које је надлежни орган донио акт о разврставању због ометености у развоју, лицима смјештеним у установе социјалне заштите дуже од тридесет (30) дана, лицима смјештеним у хранитељској породици дуже од тридесет (30) дана, припада и право на здравствену заштиту уколико то право не може остварити по другом основу.

У изузетним случајевима за лица која нису наведена у члану 37 став 1 Закона о социјалној заштити шеф Одјељење за здравство и остале услуге може издати управни акт о праву на здравствену заштиту у поступку који спроводи Центар за социјални рад Брчко дистрикта БиХ.

ЧЛАН 38

Домаћинство у смислу овог закона сматра се заједница живота и привређивања чланова домаћинства и лица која траже материјалну помоћ.

Члановима домаћинства из претходног става сматрају се:

1. Брачни или ванбрачни друг и дијете (брачно, ванбрачно, усвојено, пасторче и дијете без родитељског старања узето на издржавање);
2. отац и мајка, очух и маћеха, усвојилац, дјед и баба (по оцу и мајци) и браћа и сестре корисника.

ЧЛАН 39

Стална основна новчана помоћ одређује се у висини од 21% од просјечне плате утврђене у посљедња три мјесеца у Брчко дистрикту БиХ.

ЧЛАН 40

Кориснику сталне основне новчане помоћи:

- који се налази на издржавању затворске казне дуже од 30 дана,
- смјештеном у установе социјалне заштите дуже од 30 дана,
- смјештеном у хранитељској породици дуже од 30 дана,

не припада стална основна новчана помоћ.

Члановима домаћинства корисника из претходног става може се одредити стална основна новчана помоћ, ако за то постоје оправдани разлози.

ЧЛАН 41

Породични додатак припада члановима домаћинства корисника сталне основне новчане помоћи који су неспособни за рад и испуњавају неки од услова из члана 31 овог закона и износи по члану домаћинства најмање 20% од припадајућег износа сталне основне новчане помоћи.

Породични додатак не припада дјечи корисника сталне основне новчане помоћи за коју корисник прима додатак за школовање и оспособљавање за рад, односно додатак на дјецу.

ЧЛАН 42

Додатак за школовање и оспособљавање за рад припада дјечи с посебним потребама до навршене 26. године живота.

ЧЛАН 43

Право на додатак за његу и помоћ другог лица има лице старије од три године које је парализовано, обољело од дистрофије и сродних мишићних и неуромишићних обољења, обољело од мултипле склерозе, тешко ометено у психичком развоју, слијепо или непокретно, лице којем је неопходна стална њега и помоћ од другог лица, дјеца са ријетким обољењима под условом да ово право не могу остварити по другом основу и да не користе право на смјештај у установу социјалне заштите на терет буџета Дистрикта.

Право из става 1 овог члана може се остварити као трајно или привремено право.

Право из става 1 овог члана могу остварити лица која су потпуно или дјелимично зависна од његе и помоћи од другог лица у задовољавању основних животних и физиолошких потреба.

(4) Додатак за његу и помоћ од другог лица утврђује се на основу налаза и мишљења стручне лѐкарске комисије из члана 34 овог закона и то:

а) за дјецу од 3 до 18 година на основу налаза и мишљења Комисије за категоризацију психофизички ометене дјеце и омладине у развоју, коју именује шеф Одјелена;

б) за пунољетна лица, Стручна лѐкарска комисија за утврђивање неспособности за рад лица која траже социјалну заштиту на подручју Брчко дистрикта БиХ;

ц) за дјецу са ријетким обољењима, стручна лѐкарска комисија која ће правилником о свом раду прописати категорије дјеце са ријетким обољењима.

Налаз и мишљење из става 4 тачке а) доноси се на основу Одлуке о откривању, оцјењивању способности, разврставању и евиденцији дјеце и омладине с посебним потребама.

Налаз и мишљење из става 4 тачке б) доноси се на основу Правилника о оцјењивању способности лица у поступку остваривања права из социјалне заштите.

Утврђивање зависности од другог лица врши се на основу Бартеловог индекса активности свакодневног живота и он може бити у категорији: потпуне зависности, тешке зависности, умјерене зависности и мале зависности.

(8) Правилник о оцјењивању способности лица у поступку остваривања права из социјалне заштите из става 6 овог члана доноси Влада на приједлог шефа Одјелена.

ЧЛАН 43а

Новчани износ за висину додатка за његу и помоћ другог лица обрачунава се за:

а) потпуну зависност у висини 25% (двадесет пет посто) од просјечне плате остварене у Дистрикту у претходној години,

б) тешку зависност у висини 18% (осамнаест посто) од просјечне плате остварене у Дистрикту у претходној години,

ц) умјерену зависност у висини 12% (дванаест посто) од просјечне плате остварене у Дистрикту у претходној години,

д) малу зависност у висини 7% (седам посто) од просјечне плате остварене у Дистрикту у

претходној години.

ЧЛАН 44

Право на једнократну помоћ има и материјално неосигурано лице које је способно за рад, а нађе се у стању социјалне потребе усљед тешкоћа изазваних посебним околностима из члана 21 овог закона, уколико испуњава остале услове из члана 32 овог закона.

ЧЛАН 45

Шеф Одјелења утврђује услове и критеријуме под којима се материјална помоћ може дјелимично или у цјелини дати у природи.

3. ОСПОСОБЉАВАЊЕ ЗА ЖИВОТ И РАД МАЛОЉЕТНИХ ЛИЦА С ПОСЕБНИМ ПОТРЕБАМА И ОДРАСЛИХ ИНВАЛИДНИХ ЛИЦА

ЧЛАН 46

Оспособљавање има за циљ да дјеци с посебним потребама и одраслим инвалидним лицима омогући оспособљавање за рад под посебним условима према њиховим склоностима и преосталој способности.

ЧЛАН 47

Оспособљавање за живот и рад остварују дјеца ометена у психофизичком развоју и одрасла лица с умањеним психофизичким способностима, без обзира на узрок настанка инвалидности односно радне неспособности, ако то право не могу остварити по неком другом основу, а која се према психофизичким способностима и годинама живота, могу оспособити за рад.

Право из става 1 овог члана припада и дјеци осигураника која су до дана ступања на снагу овог закона, то право остварили по прописима из пензијског и инвалидског осигурања.

ЧЛАН 48

Лице које се ради оспособљавања за живот и рад упућује на интернатски смјештај има право на трошкове смјештаја, исхране и пријезова.

ЧЛАН 49

Трошкове смјештаја и пријезова сноси лице које се смјешта у интернатски смјештај, родитељ, усвојилац, старалац или сродник који је дужан да издржава то лице или друго правно или физичко лице које је преузело ове обавезе.

Обавеза родитеља, усвојиоца, староца и сродника у сношењу трошкова из става 1 овог елана постоји, уколико приходи по члану домаћинства прелазе висину од 30% просјечне плате.

Учешће лица из става 2 овог члана у трошковима из става 1 овог члана, утврђује се посебном одлуком надлежног Одјелења, у висини разлике износа укупног прихода по члану домаћинства и износи од 30% просјечне плате по члану домаћинства.

Трошкове смјештаја и пријезова сноси буџет Дистрикта у висини износа сразмјерног материјалним могућностима лица из става 1 овог члана утврђеним на основу критеријума из ставова 2 и 3 овог члана.

4. СМЈЕШТАЈ У УСТАНОВУ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ ИЛИ ДРУГУ ПОРОДИЦУ

ЧЛАН 50

Смјештај у установу социјалне заштите или другу породицу има за циљ да лицу у стању социјалне потребе осигура социјалну заштиту која може да обухвати становање, исхрану, одијевање, здравствену и другу његу, васпитање и оспособљавање за рад.

ЧЛАН 51

Право на смјештај у установу социјалне заштите или другу породицу признаје се лицу коме породица не може да осигура одговарајућу заштиту и лицу без породичног старања када се на други начин не може обезбиједити одговарајућа заштита.

Врсту права из става 1 овог члана, на основу свестраног разматрања потреба корисника и могућности његове породице, одређује надлежна установа социјалне заштите која рјешава о правима из овог закона.

4а. СМЈЕШТАЈ У УСТАНОВУ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

ЧЛАН 52

Смјештај у установу социјалне заштите остварује се упућивањем корисника у одговарајућу

установу, у којој се обезбјеђује збрињавање (становање, исхрана, одијевање, нега, помоћ и старање), васпитање и образовање, оспособљавање за одређене радне активности и здравствена заштита

у

складу с посебним прописима, радно - окупационе, културно - забавне и рекреативно - рехабилитационе активности и услуге социјалног рада.

ЧЛАН 53

Право на смјештај у установу социјалне заштите има:

1. дијете без родитељског старања и дијете чији је развој ометен породичним приликама и то до оспособљавања за самосталан живот, повратка у сопствену породицу или збрињавања у породицу усвојоца, или другу породицу, завршетка редовног школовања, односно оспособљавања за самосталан живот,
2. дијете с посебним потребама степена умјерене, теже и тешке менталне ометености, вишеструко ометено у развоју, дијете обољело од аутизма, као и дијете са сметњама у физичком развоју које нема услове у својој породици, док траје потреба за овим обликом заштите,
3. васпитно занемарено и васпитно запуштено дијете, док трају разлози за смјештај,
4. трудница и самохрана мајка с дјететом до девет мјесеци живота дјетета којој је, услед материјалне необезбијеђености, неријешеног стамбеног питања, поремећених породичних односа и сличних ситуација, потребно привремено збрињавање,
5. одрасло инвалидно лице са тјелесним и чулним оштећењима, тешко хронично обољело лице и лице ометено у менталном развоју које није у могућности да самостално живи у породици због неповољних здравствених, социјалних, стамбених или породичних прилика и лица с поремећајима у понашању,
6. стара особа која због неповољних здравствених, социјалних, стамбених и породичних прилика није у могућности да живи сама или у породици.

46. СМЈЕШТАЈ У ДРУГУ ПОРОДИЦУ

ЧЛАН 54

Право на смјештај у другу породицу имају лица која, у смислу овог закона, имају право на смјештај у установу.

Приликом избора породице у коју се корисник смјешта, служба која врши смјештај руководиће се нарочито личним својствима корисника и чланова породице у коју се смјешта, стамбеним и другим могућностима породице и потребама корисника.

ЧЛАН 55

Корисник се не може смјестити у другу породицу:

1. у којој је неко од чланова породице лишен родитељског права или пословне способности,
2. у којој су поремећени породични односи,
3. у којој неко од чланова породице има друштвено неприхватљиво понашање,
4. у којој би, због болести члана породице, било угрожено здравље корисника и остваривање сврхе смјештаја.

ЧЛАН 56

Међусобни односи службе која врши смјештај у породицу у коју се врши смјештај уређује се писменим уговором на основу рјешења о смјештају. Уговор закључује Одјељење с једним чланом породице, који на тај начин постаје хранилац. Хранилац има право на накнаду за издржавање корисника и накнаду за рад које се исплаћује из средстава намјењених за остваривање права из социјалне заштите.

Критеријуме за утврђивање висине накнаде утврђује градоначелник.

Смјештај у другу породицу престаје: споразумом уговорних страна, отказом уговора, раскидом уговора, смрћу корисника или смрћу члана породице који је закључио уговор о породичном смјештају, као и ако више не постоји разлог за примјену тог облика заштите.

Отказ уговора о смјештају корисника у другу породицу даје се писмено.

Отказни рок траје најмање 30 дана, у ком року је служба дужна да лицу на смјештају обезбиједи одговарајући облик заштите.

ЧЛАН 57

Трошкове смјештаја, односно дио трошкова, у установу која пружа услуге социјалне заштите или у другу породицу, сноси корисник заштите, родитељ, односно сродник који је дужан да издржава корисника, надлежни орган или друга организација и лица која су преузела плаћање трошкова.

ЧЛАН 58

Корисник учествује у трошковима свим својим приходима и примањима, умањеним за износ средстава за личне потребе.

У трошковима смјештаја корисника учествују и родитељи и сродници обавезни на издржавање, осим за лица ментално ометена у развоју степена теже и тешке менталне ометености, као и лица вишеструко ометена у развоју с тежом и тешком менталном ометеношћу, лица обољела од аутизма и лица душевно обољела која су под старатељством.

Лицима смјештеним у установу социјалне заштите која су без прихода, обезбјеђују се средства за личне потребе, осим лицима тешко ментално ометеним у развоју и дјетету до седам година старости.

Критеријуме и мјерила за учешће родитеља, односно сродника у трошковима смјештаја у установу социјалне заштите и другу породицу и за одређивање износа средстава за личне потребе прописује шеф Одјељења.

5. КУЋНА ЊЕГА И ПОМОЋ У КУЋИ

ЧЛАН 59

Кућна нега и помоћ у кући је организовано пружање разних услуга, као што су: прехрана, обављање кућних и других потребних послова и одржавање личне хигијене корисницима.

ЧЛАН 60

Помоћ и нега у кући може се одобрити лицу коме је због тјелесног или менталног оштећења или трајних промјена у здравственом стању неопходна помоћ и нега другог лица:

- које нема могућност да јој помоћ и негу обезбиједи родитељ, брачни друг и дјеца,

- које нема могућност да помоћ и његу обезбиједи из личних средстава.

ЧЛАН 61

Помоћ и њега у кући може обухватити:

- Организовање прехране (набавка и достава готових obroka у кући, односно набавка живежних намирница, помоћ у припремању obroka и др.),
- Обављање кућних послова (као сто су: поспремање стана, доношење воде, огрева и слично, организовање прања и пеглање рубља, прање суђа, набавка лијекова и других потрештина).

ЧЛАН 62

Помоћ и његу у кући пружа установа социјалне заштите, а може и правно и физичко лице с којим шеф Одјелења склопи уговор.

ЧЛАН 63

Обавеза издржавања између сродника одређује се у складу с важећим прописима којима се уређују породични односи.

Могућност издржавања оцјењује се према приходима сродника обавезног да обезбјеђује издржавање, при чему се узимају у обзир његове породичне прилике и друге околности које могу бити од утицаја за утврђивање те могућности.

Центар за социјални рад рјешењем утврђује износ који је сродник, по основу учешћа у издржавању, у обавези да обезбједи лицу неспособном за рад, у складу с критеријумима и мјерилима које прописује шеф Одјелења.

ЧЛАН 64

Центар за социјални рад има право на накнаду средстава исплаћених на име материјалног обезбјеђена, додатка за помоћ и његу другог лица, смјештаја у установу социјалне заштите или смјештаја у другу породицу од лица која су по закону дужна да учествују у издржавању корисника, као и од корисника социјалне заштите у случају да отуђи непокретну имовину.

У случају смрти корисника социјалне заштите, Центар за социјални рад има право на накнаду износа исплаћеног на име издржавања лица наведених у ставу 1 овог члана из оставинске масе.

Центар за социјални рад, на основу правоснажног рјешења о признавању права на социјалну заштиту, има право на забиљежавање потраживања у земљишним књигама на непокретностима у власништву корисника социјалне заштите.

Средства обезбјеђена реализацијом захтјева из ставова 1 и 2 овог члана уплаћиваће се у буџет Дистрикта.

ЧЛАН 65

Право на материјалну помоћ и друге облике социјалне заштите може остварити лице које испуњава услове из члана 31 овог закона и услове прописане општим актом шефа Одјелења, а има непокретну имовину која му представља сметњу код остваривања ових права, уколико ту своју имовину пренесе у имовину Дистрикта без накнаде, и то почевши од првог дана наредног мјесеца од давања писмене изјаве о преносу непокретне имовине. Истовремено с преносом имовине шеф Одјелења ће закључити уговор о доживотном издржавању с преносиоцем. Стандардни услови под којима ће се уговори о доживотном издржавању закључивати биће утврђени одлуком градоначелника.

Исплата материјалне помоћи и дуги облици социјалне заштите коју оствари лице из претходног става падају на терет буџета Дистрикта.

ИНСТИТУЦИЈА РЕВИЗИЈЕ

ЧЛАН 66

Центар за социјални рад, који пружа услуге социјалног рада у поступку рјешавања права из области социјалне заштите, може сваког тренутка да изврши ревизију над признатим правом корисника, сходно изласку у теренску посјету (увидом на лицу мјеста), службеном доказивању о посједовању покретне имовине, тј. аутомобила или пак мобилног телефона (који се сматрају луксузом), те на тај начин утврдити околности које утичу на остваривање права.

V. УСТАНОВЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

ЧЛАН 67

О остваривању права на социјалну заштиту утврђених овим законом старају се установе социјалне заштите.

ЧЛАН 68

Установе социјалне заштите оснива Скупштина правно или физичко лице у складу са законом и другим прописима.

ЧЛАН 69

Установе социјалне заштите могу се основати у јавној, приватној и мјешовитој својини.

Актом о оснивању уређују се обавезе и права оснивача према установи, а уколико је више оснивача они међусобне односе регулишу уговором.

ЧЛАН 70

Установа социјалне заштите може се основати, ако су поред општих услова прописаних за оснивање услова, испуњени и слиједећи услови:

- Да постоји трајна потреба за обављање одређене дјелатности социјалне заштите;
- Да су утврђени основни задаци, дугорочни циљеви, план и програм рада установе;
- Да је осигуран одговарајући простор и опрема, за успјешан рад установе;
- Да су осигурани потребни стручни и други радници;
- Да је утврђено финансирање и материјална средства потребна за рад установе;
- Да је постигнут потребан ниво квалитета оснивања установе;
- И други услови утврђени законом.

ЧЛАН 71

Ближе услове у погледу простора, опреме и потребних стручних и других радника установа социјалне заштите утврђује Влада Брчко дистрикта Босне и Херцеговине на приједлог шефа Одјељења.

ЧЛАН 72

Установа социјалне заштите коју оснива Скупштина, као и друго правно и физичко лице може почети да ради и обавља дјелатности када Одјељење утврди да су испуњени услови за почетак рада и обављање дјелатности установе.

ЧЛАН 73

Установе социјалне заштите воде евиденцију о корисницима и документацију о стручном раду.

Одјељење прописује садржај и начин вођења евиденције и документације из става 1 овог члана.

ЧЛАН 74

Уколико се у установи социјалне заштите организује штрајк мора се обезбиједити, у зависности од дјелатности, несметано и континуирано обављање слиједећих послова:

1. редовна исплата новчаних примања корисника;
2. збрињавање, исхрана и здравствена заштита корисника смјештених у социјалне установе.

Одјељење посебним актом утврђује послове и задатке из става 1 овог члана који морају да се обављају за вријеме трајања штрајка, као и начин и услове за обављање тих послова и задатака.

ЧЛАН 75

Установе социјалне заштите у обављању своје дјелатности сарађују с корисником, породицом, грађанима, установама у области здравства, васпитања, образовања, оспособљавања и рехабилитације, организацијама Црвеног крста, инвалидским и другим хуманитарним организацијама, другим установама и предузећима, вјерским организацијама и фондацијама.

ЧЛАН 76

У циљу унапређења области и појединих категорија корисника социјалне заштите, установе социјалне заштите могу формирати одговарајућа удружења.

ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД И ОСТАЛЕ УСТАНОВЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

ЧЛАН 77

Центар за социјални рад је јавна установа.

ЧЛАН 78

Ради обављања послова непосредне социјалне заштите, заштите породице, а нарочито породица са дјецом, као и обављања других послова утврђених законом и другим прописима за подручје Дистрикта оснива се Центар за социјални рад.

Центар за социјални рад је јавна установа коју оснива Скупштина.

На оснивање, регистрацију, дјелатност, престанак рада и друга питања у вези са радом Центра за социјални рад примјењују се прописи о установама.

Центар за социјални рад може се основати ако испуњава услове прописане законом и има најмање четири радника са завршеним факултетом или вишом школом, ВИИ/1 или ВИ/1 степен стручне спреме: психолог, педагог (педагог - психолог), социјални радник, правник и дефектолог.

ЧЛАН 79

У провођењу социјалне заштите и социјалног рада, Центар за социјални рад врши сљедећа јавна овлашћења:

- рјешава у првом степену права о остваривању права из области дјечије заштите,
- рјешава у првом степену права о остваривању права из области породичне заштите и старатељства,
- пружа услуге социјалног рада у поступку рјешавања с правима из области социјалне заштите,
- врши исплату новчаних права утврђених овим законом.

Центар за социјални рад, поред послова из става 1 овог члана, обавља и стручне послове у провођењу социјалне заштите и социјалног рада, породичне заштите и дјечије заштите:

1. открива и прати социјалне потребе грађана и проблеме у области социјалне заштите,
2. предлаже и предузима мјере у рјешавању стања социјалних потреба грађана и прати њихово извршење,
3. организује и проводи одговарајуће облике социјалне заштите, дјечије заштите и непосредно пружа услуге социјалне заштите и социјалног рада,
4. развија и унапређује превентивне активности које доприносе спречавању и сузбијању социјалних проблема,
5. пружа дијагностичке услуге, проводи одговарајући третман, савјетодавно-терапијске услуге и стручну помоћ корисницима,
6. подстиче, организује и координира професионални и добровољни рад у области социјалне заштите,
7. ради на извршавању васпитних мјера према малољетним лицима,
8. води евиденцију и документацију о пруженим услугама и предузетим мјерама у оквиру своје дјелатности,
9. врши и друге послове утврђене законом и одлуком градоначелника.

ЧЛАН 80

Одјељење ће утврдити нормативе и стандарде за обављање послова Центра за социјални рад у вршењу јавних овлашћења.

ЧЛАН 81

Установе социјалне заштите (у даљем тексту: установе) пружају услуге онима којима се у цјелини или дјелимично задовољавају социјалне и друге потребе корисника социјалне заштите.

Установе се оснивају ради збрињавања одређених категорија корисника социјалне заштите и обављања стручних и других послова социјалне заштите.

Рад установа социјалне заштите је јаван.

Јавност се може искључити у појединим поступцима, када је то утврђено прописима о породичним односима и о кривичном поступку.

Установе се оснивају одлуком Скупштине као:

1. Центар за социјални рад,
2. установе за дјецу:
 - за дјецу без родитељског старања,
 - за васпитно занемарену и запуштену дјецу,
 - за дјецу ометену у физичком или психичком развоју,
3. установе за одрасла и стара лица,
4. установе за социјално-здравствено збрињавање инвалидних и других лица,
5. установе за дневни боравак корисника социјалне заштите.

Изузетно од става 5 овог члана, установе за одрасла и стара лица, као и установе за дневни боравак корисника социјалне заштите, могу основати правна или физичка лица.

ЧЛАН 82

У обављању дјелатности установе не смију успостављати никаква ограничења у погледу територијалне, националне, вјерске, политичке и било које друге припадности корисника тих установа.

САМОСТАЛНО ОБАВЉАЊЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ КАО ПРОФЕСИОНАЛНЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

ЧЛАН 83

Самостално обављање социјалне заштите као професионалне дјелатности обухвата послове савјетовалишта и послове пружања помоћи и његе.

ЧЛАН 84

Послове из члана 83 овог закона може обављати физичко лице ако:

- има одговарајућу стручну спрему,
- има пословну способност,
- има здравствену способност за обављање дјелатности,
- није у радном односу,
- располаже одговарајућим простором и опремом.

Послове из члана 83 овог закона не може обављати лице против које се води истражни или казнени поступак или је правоснажно осуђено за казнено дјело против живота и тијела, против

слободе и права човјека и грађанина, против достојанства лица и морала, против брака, породице и омладине.

ЧЛАН 85

Захтјев за обављање послова социјалне заштите из члана 83 овог закона подноси се Одјељењу које рјешењем издаје одобрење за почетак рада, након што утврди да су испуњени услови за рад прописани овим законом и одговарајућим подзаконским актима.

У случају подношења захтјева за проширење дјело круга рада примијениће се став 1 овог члана.

ЧЛАН 86

Физичко лице које самостално као професионалну дјелатност обавља послове савјетовалишта и послове пружања помоћи и њега дужно је о почетку, начину и дјелокругу рада обавијестити Центар за социјални рад на чијем подручју дјелује.

Лице из става 1 овог члана у свом називу истиче име и презиме, адресу носиоца дјелатности и ознаку дјелатности.

ЧЛАН 87

Одјељење ће водити евиденцију физичких лица које самостално обављају професионалну дјелатност из члана 83 овог закона којима је одобрило рад.

Садржај и начин вођења евиденције из става 1 овог члана прописане Одјељење.

ЧЛАН 88

Стручне послове у савјетовалишту може обављати радник високе стручне спреме друштвеног усмјерења који има најмање три године радног искуства на истим или сличним пословима.

Више лица која испуњавају услове из става 1 овог члана могу основати заједничко савјетовалиште.

ЧЛАН 89

Послове помоћи и њега може обављати физичко лице које има најмање средњу стручну спрему, а може запослити до три радника.

ЧЛАН 90

Физичко лице које самостално обавља социјалну заштиту као професионалну дјелатност дужно је да:

- пружати услуге у складу с рјешењем Одјељења,
- у обављању послова социјалне заштите из члана 83 овог закона примјењује методе стручног рада, поштује однос корисника, његово достојанство и неповредивост личног и породичног живота и чува професионалну тајну,
- води евиденцију о пруженим услугама,
- даје податке о свом раду на захтјев надлежног Одјељења.

ЧЛАН 91

Рјешење за самостално обављање социјалне заштите као професионалне дјелатности престаје:

1. одјавом,
2. по сили закона,

3. рјешењем надлежног Одјелјења.

ЧЛАН 92

Рјешење за самостално обављање социјалне заштите као професионалне дјелатности престаје по сили закона ако лице које има рјешење за рад:

1. умре,
2. изгуби потпуно или дјелимично пословну способност,
3. заснује радни однос с пуним радним временом,
4. буде правоснажном судском пресудом осуђено за казнено дјело које представља забрану за самостално обављање социјалне заштите као професионалне дјелатности, као и казнено дјело учињено у тој дјелатности или у вези с том дјелатношћу,
5. изгуби општу или посебну здравствену способност за обављање послова,
6. више од три мјесеца не подмирује доспјеле обавезне доприносе прописане посебним законима.

Одјељење рјешењем утврђује престанак самосталног обављања социјалне заштите као професионалне дјелатности.

ЧЛАН 93

Одјељење доноси рјешење о престанку самосталног обављања социјалне заштите као професионалне дјелатности ако се недостаци у обављању послова утврђени инспекцијским надзором не отклоне у одређеном року.

Рјешење о престанку самосталног обављања послова социјалне заштите из става 1 овог члана Одјељење може донијети и у случају:

1. ако лице коме је издато рјешење за обављање послова не обавља послове лично или ако користи рад других особа супротно одобрењу;
2. ако лице коме је издато рјешење престане с радом без допуштења надлежног Одјељења;
3. ако и након упозорења надлежног Одјељења које обавља инспекцијски надзор не поступи у складу с чланом 91 овог закона.

ЧЛАН 94

Лица која самостално обављају социјалну заштиту као професионалну дјелатност могу привремено обуставити пословање због болести или другог оправданог разлога.

О привременом обустављању послова мора се обавјестити Одјељење и Центар за социјални рад.

ЧЛАН 95

Лицу које самостално обавља социјалну заштиту као професионалну дјелатност Одјељење може повјерити обављање дијела послова из члана 80 овог закона, а Центар за социјални рад друге послове у складу са овим законом.

За обављање послова из става 1 овог члана Одјељење склапа уговор с лицем које самостално обавља социјалну заштиту као професионалну дјелатност.

Одјељење може овластити Центар за социјални рад за склапање уговора из става 2 овог члана.

ЧЛАН 96

Установе социјалне заштите те физичка лица која самостално обављају социјалну заштиту као професионалну дјелатност и у просторијама у којима врше ову дјелатност у вези са условима коришћења комуналних услуга и електричне енергије изједначене су са домаћинством.

НАДЗОР НАД СТРУЧНИМ РАДОМ УСТАНОВА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

ЧЛАН 97

Надзор над стручним радом установа социјалне заштите (у даљем тексту: надзор) има за циљ унапређивање стручног рада, инструкције и правовремено указивање на неправилност и пропусте у стручном раду, ради предузимања одговарајућих мјера потребних за спречавање или отклањање штетних посљедица.

ЧЛАН 98

Надзор обавља Одјељење, на основу програма који ће само донијети.

ЧЛАН 99

Надзор се врши стално и систематски укључујући непосредан увид, контролу и друге облике провјере остваривања задатака, односно начина организовања и примјене одговарајућих стручних поступака и метода на остваривању појединих права и облика социјалне заштите, као и пружање непосредне стручне помоћи.

ЧЛАН 100

Након обављеног надзора Одјељење подноси извјештај градоначелнику у року од 8 дана.

Извјештај обавезно садржи:

1. приказ утврђеног стања,
2. приједлог мјера и рокове за отклањање недостатака и
3. приједлог других мјера које службеник с посебним овлашћењима сматра неопходним.

ОБЕЗБЈЕЂИВАЊЕ СРЕДСТАВА

ЧЛАН 101

Средства за остваривање права утврђена овим законом обезбјеђују се буџетом Дистрикта, као и:

1. буџетом БиХ,
2. доприносима,
3. порезима,
4. донацијама,

5. и другим начинима у складу са законом.

У погледу примјене одредаба из тачака 2 и 3 претходног става, Влада је овлашћена да донесе одлуку о привременим стопама које ће се примјењивати до доношења одговарајућих прописа.

У буџету Дистрикта обезбјеђују се средства за материјално обезбјеђење, доплатак за помоћ и његу другог лица, смјештај у установу социјалне заштите, смјештај у другу породицу, помоћ у кући, те услуге социјалног рада и финансирање установа социјалне заштите за вршење јавних овлашћења повјерених овим законом.

У буџету БиХ обезбјеђују се средства за изградњу, адаптацију, санацију и опремање установа социјалне заштите.

ЧЛАН 102

Средства која се обезбјеђују у буџету Брчко Дистрикта БиХ за функционално обезбјеђење корисника социјалне заштите исплаћују се директно корисницима.

Центар за социјални рад дужан је да средства из става 1 овог члана, правда правоснажним рјешењем о признатим правима, као и благовремено достављеним списковима корисника потраживања.

ЧЛАН 103

Установе социјалне заштите стичу средства за рад извршењем програма социјалне, здравствене и васпитно - образовне дјелатности, радног оспособљавања према обиму и квалитету услуга и утврђеним појединачним цијенама и програмом у цјелини.

Односи Одјелења и установе социјалне заштите у погледу преношења средстава, коришћења смјештаја и других питања од значаја за обезбјеђење права на смјештај ближе се уређују уговором.

ЧЛАН 104

Установе социјалне заштите могу стицати средства из других извора.

ЧЛАН 105

Одјелење прописује критеријуме и мјерила за утврђивање цијене услуга и утврђује цијене услуга за смјештај корисника, у складу с овим законом, цијеном програма рада Центра за социјални рад у дијелу послова који се односе на вршење јавних овлашћења, као и цијену програма за вршење радног оспособљавања корисника у одговарајућој организацији која обавља послове оспособљавања.

Одјелење прописује критеријуме и мјерила за утврђивање цијене услуга и утврђује цијене услуга у социјалним установама које оснива Скупштина Брчко Дистрикта БиХ.

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

ЧЛАН 106

Новчаном казном од 500,00 КМ до 1.000,00 КМ казниће се за прекршај установа ако: - кориснику, противно одредбама овог закона, ускрати или ограничи права која му припадају, - омогући коришћење права лицу коме не припада право по овом закону или му не припада у том облику,

- не прими лице којег упути Центар за социјални рад,
- отпусти корисника из установе супротно одредбама.

За прекршај из става 1 овог члана казниће се и одговорно лице у установи, новчаном казном од 100,00 КМ до 400,00 КМ.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

ЧЛАН 107

Сви корисници који су остварили право по Привременој одлуци о социјалној заштити лица у стању социјалне потребе на подручју Дистрикта, дужни су да прођу ревизију у року од шест мјесеци, а поступци за остваривање права прије ступања на снагу овог закона, а који нису завршени окончаће се по одредбама овог закона.

ЧЛАН 108

Одјељење ће ради провођења овог закона у року од 6 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети одговарајуће прописе и опће акте из своје надлежности.

ЧЛАН 108а

Одјељење за здравство и остале услуге, Пододјељење за социјалну заштиту (у даљњем тексту: Пододјељење за социјалну заштиту) дужно је до 31. децембра 2019. године, у складу с члановима 43 и 43а овог закона, да изврши ревизију предмета корисника права на додатак за његу и помоћ од другог лица и донесе ново рјешење за период утврђеног права од 1. децембра 2018. године.

Ново рјешење из става 1 овог члана доноси шеф Одјељења за здравство и остале услуге.

Донесено рјешење из става 1 овог члана садржи одредбу о укидању претходног извршног рјешења корисника.

ЧЛАН 108б

Корисници трајног права на додатак за његу и помоћ од другог лица који се не одазову у сврху извршења ревизије по члану 108а овог закона, задржавају права стечена ранијим рјешењем, а у складу с чланом 43 Закона о социјалној заштити Брчко дистрикта (Службени гласник Брчко дистрикта БиХ, бројеви: 01/03, 04/04, 19/7, 2/08 и 21/18).

ЧЛАН 109

Постојеће установе које обављају дјелатност социјалне заштите, дужне су да ускладе и друге опште акте са одредбама овог закона у року од 6 мјесеци од дана ступања на снагу прописа из

члана 110 овог закона.

ЧЛАН 109 а

Правна лица која пружају услуге смјештаја за одрасла и стара лица, социјално здравствено збрињавање инвалидних лица и других лица и дневни боравак корисника социјалне заштите, дужна су да ускладе своју дјелатност, акте и рад с овим законом и прописима донесеним на основу њега у року од двадесет четири (24) мјесеца од дана ступања на снагу Правилника о општим техничким и стручним условима за оснивање и рад установа социјалне заштите за одрасла и стара лица и Правилника о општим, техничким и стручним условима за оснивање и рад установе за дневни боравак корисника социјалне заштите.

ЧЛАН 110

Градоначелник ће на приједлог Одјељења и Одјељења за образовање Владе Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине у року од једне године од дана ступања овог закона донијети одлуку о откривању, оцјењивању способности, разврставању и евиденцији дјеце и омладине ометене у психичком у физичком развоју.

ЧЛАН 111

Влада ће, на приједлог шефа Одјељења, у року од шест (6) мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике о:

- а) општим, техничким и стручним условима за оснивање и рад установе из члана 81 става 5 тачке 3,
- б) општим, техничким и стручним условима за оснивање и рад установе из члана 81 става 5 тачке 5,
- ц) оцјењивању способности лица у поступку остваривања права из социјалне заштите из члана 43 став 8.

Влада ће, на приједлог шефа Одјељења у року од 12 мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике о:

- а) општим, техничким и стручним условима за оснивање и рад установа из члана 81 става 5 тачки 1,2 и 4,
- б) самосталном обављању социјалне заштите као професионалне дјелатности.

Влада ће, на приједлог Одјељења уз сарадњу са Одјељењем за расељена лица, избјеглице и стамбена питања, у року од шездесет (60) дана од дана ступања на снагу овог Закона донијети Правилник о условима и начину рјешавања стамбених проблема лица у стању социјалне потребе.

ЧЛАН 112

До доношења прописа из претходног Члана примјењиват ће се:

1. Правилник о откривању, оцјењивању и способности, разврставању и евиденцији дјеце и омладине ометене у физиЧком и психиЧком развоју (»Сл. лист СРБиХ« број 33/86),
2. Правилник о опшТИим, техниЧким и струЧним условима за оснивање и рад установа социјалне заштите (»Сл. лист СРБиХ« број 12/72),
3. Правилник о евиденцији и документацији коју воде службе за социјалну заштиту (»Сл. лист СРБиХ« број 12/72)

ЧЛАН 112а

На захтјеве за додатак за његу и помоћ другог лица, поднесене до почетка примјене нових чланова 43, 43а и 108а, примјењиваће се члан 43 Закона о социјалној заштити Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (Службени гласник Брчко дистрикта БиХ, бројеви: 1/03, 4/04, 19/07 и 2/08).

Пододјељење за социјалну заштиту је дужно извршити ревизију рјешења за додатак за његу и помоћ од другог лица, која су донесена у складу са ставом 1 овога члана и ускладити их с овим законом након почетка примјене чланова 43, 43а и 108а.

ЧЛАН 113

Даном почетка примјене овог закона престаје да важи Привремена одлука о социјалној заштити лица у стању социјалне потребе на подруЧју Брчко Дистрикта БиХ.

ЧЛАН 114

Закон о социјалној заштити ступио је на снагу 29. 1. 2003. године, а његове измјене и допуне 26. 2. 2004. године, 17. 7. 2007. године, 20. 2. 2008. године, 2. 6. 2018. године и 14.12.2019. године.

[This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.](http://www.daneprairie.com)
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

